

53: английски пристанища. Б. С. XI, 31. — придобивки на Западъ. Срв. моя Н. Бозвели 149 нт.

54: да вдигнатъ оржжие. Al. Soutzo, Histoire de la Révolution grecque. Paris 1829, 12. — прогонване на султана. J. W. Zinkeisen, Geschichte der griechischen Revolution I (1840), 43 нт.

57: в м. „Морея и Пелопонезъ“ чети „Морея (Пелопонезъ)“.

58: сжщо тъй разбити. За Сава Бинбаши срв. Ц. Гинчевъ, СбНУ, II, 140. — началото на XIX вѣкъ. Al. Soutzo, ц. с. 18.

62: флотата ѝ отъ Англия. A. Stern, Geschichte Europas II (1897), 217 нт. — гръцката независимостъ. Г. П. Геновъ, Източниятъ въпросъ I (1925), 224—278.

63: въ свѣтовната история. Thomas Gordon, History of the Greek Revolution II (1832), 41.

64: тѣзи голѣми бѣха. Е. Спространовъ, „Джеладинъ бей“, СбНУ, XIV, 665 нт., 699.

66: толкова пролѣта кръвь. Д. Мишевъ, Бѣлг. въ миналото 200

67: умрѣ като Леонидасъ. Al. Soutzo, ц. с. 300. — „Хаджи Христо отъ Ниси“. Докато Селимински (Б. С. I, 83; XII, 76) смѣта за родно мѣсто на този херой гр. Нишъ, — а биографътъ Спориди дори Бѣлградъ, — ние сме наклонни, заедно съ г. С. Радевъ, (въ предговора къмъ биографията отъ Спориди, срв. заб. къмъ стр. 69), да вѣрваме, че Хаджи Христо ще е билъ македонецъ. Дѣдото на г. Лазаръ Киселинчевъ (отъ с. Косинецъ, Костурско), Василь Киселинчевъ Георгиевъ, е билъ въ Атина, като андартъ, близъкъ на Хаджи Христо; и той, заедно съ всички македонци, го е броилъ свой землякъ Навѣрно нѣкои бѣлгари въ Атина сж смѣсвали сжщинското родно мѣсто, с. Ниси (между с. Островъ и Воденъ), по-непознато за тѣхъ, съ познатия на всички гр. Нишъ. За Ниси се обявява г. Л. Киселинчевъ (въ една непечатана още статия) и възъ основа на спомена отъ дѣда си, че Хаджи Христо говорѣлъ на южно-македонско българско наречие.

69: тѣлесни упражнения. П. Г. Спориди, „Биография на Хаджи Христо“, Бѣлг. историч. библиотека IV (1931), т. II—III, 181—217. Срв. и Б. С. III, 28. — противъ турското иго. П. Р. Славейковъ, „Български дейци въ Сръбската завѣра“, Пер. спис. XII (1884), 74 нт.; XIII (1885), 100 нт.

70: известната народна пѣсень. Балабановъ, Кръстовичъ 30.

71: споредъ Спориди. — Срв. ц. ст. на П. Г. Спориди, 184.

72: неописуеми злини. Б. С. V, 14. — чистиятъ бѣлгаринъ. Срв. моя Априловъ 43.

73: съдружени приятели. Annales publiques et diplomatiques. Paris, t. I (1823), № 14, 22. Срв. П. М. Маттеевъ, „Два историч. документа“, в. Независимостъ. София, 24 септ. 1930; и La Bulgarie, София 1935, № 3501. Срв. за Ат. Богориди биограф. бележки у Балабановъ, Кръстовичъ 93, и Н. Трайчевъ, в. Зора, бр. 3914 отъ 23 юлий 1932. — борби за свобода. Срв. гръц. пѣсни у А. Passow, Popularia carmina graec. ges. Lipsiae 1860, 185 нт.; а бѣлг. пѣсни у П. Лавровъ, Сборникъ Верковиџа. Петроградъ 1920, 149.

74: *Μάρκος Μπότσαρης*. Раковски, Гор. пѣтникъ 231 — с. Боча (Воденско). Б. С. XII, 76. — името Марко Боцарисъ. И. П. Липранди, Восточный вопросъ и Болгарія. Москва 1868, 34. — семейство Боцаръ.